

פוסקים כמוותם בשמות, ובפרט כשהם מזכירים ר'ת שם שיכדוע שהצדיקים כל פירושם ודברי תורה היהו כדי שבזה הפירוש יצא טובה וזכות לכל ישראל ולפרט.

*

והנה ידוע כי זקנינו הרה"ק רבנן מהורודענקא ז"ע היה נאמן ביתו של אורים שבעת הימים מרן הבуш"ט ה'ק' ז"ע, וכשרוצים לדבר מגדולת מעלה התלמידי מוכרים להקדמים בהקדמה קצרה מגדולת רבו. איןני מתיימר ח"ז להעלות על דל שפטין לדבר מגדולת רבו, כי מי זה שיוכל בכלל להעלות מחלוקת כזו, הרי די בזה אם נזכיר את המכתב המפורסם שבtab הרה"ק רמ"מ מויטעפסק ז"ע (וידוע שהרה"ק מרוזין ז"ע כשהיה קורא תיבות אלו היה בוכה בדמעות שלישי), וזל"ק: "היה היה דבר ה' ביד הבעל שם, לפניו לא היה כמוותו ואחריו לעפר מי יקום".

תורת הכהנים

אללא כוונתי כאן היא שם מדברים מקדושת התלמיד צרייכים לנגן לכ"פ בקצתה המזולג אודות "רבו". ولكن אקרים רק עובדא מעניינת, השופכת אוור על העניין שדווקא מרן הבуш"ט ה'ק' ז"ע זכה שעלו ידו נתגלל הדבר והויריד לאור עולם, את אורה הגדול של תורה החסידות. וחשיבות מיוחדת לדבר, כי זו זה גילו מרן הבуш"ט ה'ק' ז"ע עצמוו, והדברים הובאו ב"ספרוי מרן הרמ"ח" ונקשר את זה בדבר הקשור לפרשת השבוע. ובכפי היידוע מ"דרשות חת"ס" שפירש המאמר "ליקא מידי דלא רמייז באורייתא", שהכוונה שככל דבר המתאר מימות בריאת העולם בכל שבוע ושבוע, הכל רמז וטמן בפרש השבוע, וזה הכוונה "באורייתא" בהתחווה"ק בפרש השבוע.

תורת הכהנים

עומדים אנו בעת בפר' חזקתו שבתוב מפרטתה של מרים הנביאה ע"ה, ועלה בדעתי לברא את עניין שירות הבאר המוזכר בפרשتنا (במדבר כא, ז) "או ישרישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה", כי הנה במדרש מובא על כך מחלוקת תנאים האמ שירת הבאר היא שבחו של מרים – שככל זמן שהיתה היה הבאר קיים, או שמא שבחו של משה היו זו – שלאחר הסתלקותה חזר הבאר בזוכות משה. ולכאורה יפלא מאד, דין כל ישראל באותו עת היו צמאים מאד למים ונפשם בהם תתעטף, ומרים הנביאה אינה כי לקח אותה אלקיהם, ומעשי ידי הקב"ה מעוניים עצמא – והם אומרים שירה, כלום לא מצאו להם זמן נאה יותר לשירה רק בעת צרה וצוקה כזאת? וא"כ לשמה זה מה היא עשו.

ונראה לבאר בהקדמים את דברי הבуш"ט ה'ק' ז"ע שאמר פעם, כי בזמנו היו שלשה צדיקים גדולים שנקרוו בשם "ישראל", ושלשם היו ראויים שתתגלה על ידם תורה החסידות ולקראב בכך את בית המשיח (שהוא בהא תלייא כידוע – "אימתי קאathi מיר וכמי" כמובא ב"דגל מחנה אפרים" עה"פ "ובני ישראל יוצאים ביד רמה" – שמוט יד, ח).